

Amendement Jeugdzorg

De gemeenteraad in vergadering bijeen op 23 oktober 2014

Constateernde dat:

1. De jeugdzorg voor ongedocumenteerde kinderen zal worden geregeld in een AMvB bij de Jeugdwet
2. De wettelijke regeling rond ongedocumenteerde kinderen c.q. jeugdigen te kort dreigt te schieten wat betreft de jeugdhulp aan deze groep door hen weliswaar een recht op zorg toe te kennen, maar niet een gelijkwaardig recht op zorg als gedocumenteerde jeugdigen ;
3. de uitzettingsprocedure in de Amvb bepalend is bij de bepaling van de omvang en duur van de jeugdzorg aan de ongedocumenteerd jeugdige;
4. Dit in strijd is met artikel 22 en 24 van het ' Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind' is

Overwegende dat:

1. het verlenen van optimale hulp ook aan deze groep jeugdigen voorop moet staan en voorgeht op de procedure rond uitzetting en verblijf;
2. de gemeente Assen hierin op humanitaire gronden een eigen jeugdbeleid moet voeren overeenkomstig de uitgangspunten van het ' Internationaal verdrag inzake de rechten van het kind' .

Besluit om:

De Verordening Jeugdhulp aan te passen door de punt aan het slot van Artikel 3 te vervangen door een komma en de volgende zinsnede toe te voegen:

zonder daarbij onderscheid te maken tussen de ongedocumenteerde (asiel)jeugdige en gedocumenteerde jeugdige.

Amendement ingediend door GroenLinks:

Mede ondertekend door:

PvdA

CDA

D66

VVD

SP

ChristenUnie

PLOP

OpAssen

Toelichting:

De jeugdzorg voor ongedocumenteerde kinderen (dat kunnen asielkinderen zijn maar bijvoorbeeld ook kinderen die niet in het AZC zitten.) wordt geregeld bij lagere wetgeving: de AMvB bij de Jeugdwet. In het nu voorliggende concept daarvan, waarvan verwacht wordt dat deze ten opzichte van de bepalingen over vreemdelingen niet meer gaat veranderen, wordt aan ongedocumenteerde kinderen weliswaar een recht op zorg toegekend, maar niet een gelijkwaardig recht op zorg als gedocumenteerde kinderen. Zo mag de behandeling niet langer duren dan het te verwachte verblijf in Nederland (lees: uitzetten heeft prioriteit boven zorg) en worden ze bij voorkeur niet in een pleeggezin geplaatst, terwijl dat een veel betere vorm van opvang is dan tehuizen.

Het lijkt er dan ook op dat niet het belang van het kind centraal wordt gesteld, maar de voortgang van een eventuele uitzettingsprocedure.

Zorgverleners vaak niet weten hoe het zit met deze kinderen. Reden temeer om dit op lokaal niveau helder en duidelijk te regelen.

Het gaat in het specifiek om artikel 1.2 AMvB:

Artikel 1.2

1. De verantwoordelijkheid van het college, bedoeld in artikel 1.3, tweede lid, van de wet geldt tevens ten aanzien van vreemdelingen die geen rechtmatig verblijf in Nederland hebben en die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt.
2. Indien ten aanzien van een vreemdeling als bedoeld in het eerste lid een voorziening inhoudende jeugdhulp met verblijf aangewezen is, treft het college slechts een voorziening inhoudende verblijf bij een pleegouder, indien dit noodzakelijk is in het belang van de ontwikkeling van die vreemdeling. Indien het college voor een vreemdeling verblijf bij een pleegouder geboden acht, geeft hij aan waarom hij verblijf in een accommodatie van een jeugdhulpaanbieder niet aangewezen acht.
3. De duur van de voorziening voor een vreemdeling als bedoeld in het eerste lid, dient in overeenstemming te zijn met de verwachte duur van het verblijf in Nederland en is ten hoogste een half jaar.
4. Indien het college een voorziening als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de wet treft ten behoeve van een vreemdeling, is de duur van die voorziening ten hoogste een half jaar, indien de vreemdeling een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd bezit, die is verleend onder de beperking die verband houdt met tijdelijke humanitaire gronden als bedoeld in artikel 3.5, tweede lid, aanhef en onder i, van het Vreemdelingenbesluit 2000

INTERNATIONAAL VERDRAG INZAKE DE RECHTEN VAN HET KIND

Artikel 1 Definitie van het kind

Ieder mens jonger dan achttien jaar is een kind.

Artikel 2 Non-discriminatie

Alle rechten gelden voor alle kinderen, zonder uitzonderingen. De overheid neemt maatregelen om alle rechten te realiseren en moet ervoor zorgen dat elk kind wordt beschermd tegen discriminatie.

Artikel 3 Belang van het kind

Het belang van het kind moet voorop staan bij alle maatregelen die kinderen aangaan. De overheid moet het welzijn van alle kinderen bevorderen en houdt toezicht op alle voorzieningen voor de zorg en bescherming van kinderen.

Artikel 6 Recht op leven en ontwikkeling

Ieder kind heeft het recht op leven. De overheid waarborgt zoveel mogelijk het overleven en de ontwikkeling van het kind.

Artikel 22 Vluchtelingen

Een kind dat asiel zoekt of erkend is als vluchteling, heeft recht op bijzondere bescherming en bijstand ongeacht of hij of zij alleenstaand of bij zijn ouders is. De overheid moet proberen de ouders

of andere familieleden van alleenstaande gevluchte kinderen op te sporen. Als dat niet lukt, heeft het kind recht op dezelfde bescherming als elk ander kind zonder ouderlijke zorg.

Artikel 24 Gezondheidszorg

Het kind heeft recht op de best mogelijke gezondheid en op gezondheidszorgvoorzieningen. De overheid waarborgt dat geen enkel kind de toegang tot deze voorzieningen wordt onthouden. Extra aandacht is er voor de vermindering van baby- en kindersterfte, eerstelijnsgezondheidszorg, voldoende voedsel en schoon drinkwater, zorg voor moeders voor en na de bevalling en voor voorlichting over gezondheid, voeding, borstvoeding en hygiëne. De overheid zorgt ervoor dat traditionele gewoontes die schadelijk zijn voor de gezondheid van kinderen, worden afgeschaft.